

Менти натхнення. Твори Грицька Кернеренка. З портретом автора. Стор. 288 + VII.

Гуляйполе, 1910. Ціна 1 руб. 50 коп.

Чого немає в великій і досить гарно виданій книжці д. Кернеренка—то ще якраз натхнення. Чи ви почнете читати самостійні вірші д. Кернеренка, чи його переклади, чи прозові начерки, чи драматичний етюд—на всьому лежить печать ремісницького версификаторства і брак широго пориву, того справжнього почування, яке одне тільки може вдунути душу живу в діло рук людських. Убогий зміст (найбільш про кохання), убога форма, шаблонові вирази, кострубатенька мова—все це робить твори д. Кернеренка нудними і нікому непотрібними. Прочитавши його книжку, згорнеш її і вже ні одного вірша не згадаєш; все однаково сиро і безколірно, все якось випадково,—без звязку з духовою організацією автора. Це може „менти“ й справді, але не натхнення, а безсилості й версификаторства. Ось, напр., побувавши у Відні р. 1883, автор записує:

І тут те саме, що і всюди:

І тут живуть, і тут мруті люди,

Сонце світе вдень, спить вночі (sic!),

І тут є карі, гарні очі... (стор. 62).

Правда: „сонце світе вдень, спить вночі“, але яку ціну і для чого така правда може мати? Або ще ось історія одного життя:

Вона в п'ятнадцять розцвіла,

В сімнадцять серце продала,

Дитину в двадцять задушила,

Свій вік короткий запастила

І в тридцять в землю одійшла (стор. 92).

Кому і що може промовити до серця оцей формуляр чи поліцейський протокол у віршах? Адже ж такі „поезії“ всякий може писати, аби охота була посидіти трохи та добрati ритму і рифми,—але це не поезія...

Єсть у д. Кернеренка один вірш (адресований невідомому Закарову), що виявляє власний погляд автора на свою діяльність. Погляд дуже-дуже скромний, але навіть, не вважаючи на всю скромність, переборшив д. Кернеренко.

І ти—піт, і я—піт

Й обидва поганенькі:

Мовчати певно буде світ

Про наші витребеньки,

А може я скаже світ, що ми

Хоча й не величенькі,

А все ж піти, кат візьми,

Хоча б то й поганенькі (стор. 97).

Шкода: не скаже й цього світ... А коли що й скаже, то хіба оце: такі „витребеньки“ можна писати по альбомах знайомим панночкам, але друкувати... на віщо?